

WIARUS POLSKI.

Wychodzi na wtorek, czwartek i sobotę z dodatkiem religijnym p. t.: „Nauka Katolicka“ i z dodatkiem humorystyczno-satyrycznym p. t.: „Zwierciadło“. Przedpłata kwartalna na pocztę i u listowych wynosi 1 mr. 50 fen. a z odnośnieniem do domu 1 mr. 75 fen. „Wiarus Polski“ zapisany jest w cenniku pocztowym pod literą T, nr 106. — W księgarni w Bochum 1 mr. 25 f. a z odnośnieniem do domu 1 mr. 75 fen.

MÓDL SIĘ I PRACUJ!

Za inseraty płaci się za miejsce rzędka drobnego druku 15 fen. a za ogłoszenia zamieszczone przed inseratami 40 fen. Kto często ogłasza otrzyma odpowiedni opust czyli rabat. Za tłumaczenie z obcych języków na polski nie się nie płaci. Listy do Redakcyi, Drukarni i Księgarni należy opłacić i podać w nich dokładny adres piszącego. Rękopisów się nie zwraca. Nazwisk korespondentów bez ich upoważnienia nie wskazuje się.

Nr. 62.

Bochum, sobota, 25 maja 1895.

Rok 5.

Redakcyja, drukarnia i księgarnia znajduje się przy Maltheserstrasse 17a na dole. — Adres: Wiarus Polski, Bochum.

Rodzice polscy! Uczcie dzieci swe mówić, czytać i pisać po polsku! Nie jest Polakiem, kto potomstwu swemu zniemczyć się pozwoli!

Na miesiąc czerwiec

można zapisywać

„Wiarusa Polskiego“

wraz z „Nauką Katolicką“ („Posłańcem“) i „Zwierciadłem“ na każdej pocztę i u listowych wiejskich. Prenumerata na miesiąc czerwiec wynosi za wszystkie trzy pisma

 tylko 50 fen.

a z odnośnieniem do domu 10 fen. więcej.

Polacy na obczyźnie.

Wattenscheid. Towarzystwo św. Józefa w Wattenscheid odprowadziło 16 bm. zwłoki członka sp. Franciszka Robaczynskiego na miejsce wiecznego spoczynku, a mimo bardzo złego powietrza zgromadziło się jednak liczne grono Rodaków i Rodaczek. Nad grobem odśpiewano pieśń „Witaj Królowa“, potem udaliśmy się na żałobne nabożeństwo. Sp. Franciszek Robaczynski, pochodził z Małego Zalesia z Wiel. Ks. Poznańskiego. Przybywszy tu na obczyznę, był gorliwym członkiem Towarzystwa św. Józefa w Wattenscheid. Przez dwa lata był on ciągle chory, umarł licząc 45 lat życia, pozostawiając po sobie żonę i kilkoro dzieci. Smuci nas jednak bardzo, bo umarł bez przyjęcia Sakramentów świętych. Wypada tu nadmienić, że takiemu przypadkowi są tylko niewiasty winne, bo gdy bywają posyłane po księdza, to nie wiedzą co powiedzieć i zanim ksiądz przyjdzie, to chory nieraz już umarł. (W razie choroby, nie należy czekać, aż choremu śmierć w oczy zajrzy, tylko wcześniej księdza przywołać, któryby chorego mógł przygotować na drogę wieczności, bo gdy chory zaczyna już walczyć ze śmiercią, wtedy zwykle utracą przytomność, a więc choć ksiądz do niego przybędzie, to spowiedzi już wysłuchać nie może. Straszna to rzecz zejść z tego świata bez pojednania się z Panem Bogiem, więc też ciężką odpowiedzialność ściga na siebie rodzina chorego, jeżeli zaniedba wcześniej księdza przywołać.)

Od Wiel. ks. wikarego Düwell z Bitterfeldu otrzymaliśmy z prośbą o umieszczenie następującej prośbę:

„Wspomnijcie na Waszych Wiarusów w parafii Bitterfeldzkiej w Saksonii!

Bitterfeld. Przeszło 2000 polskich katolików znajduje się tutaj — dobre i wierne rodziny, które stałe utrzymanie w tujszych fabrykach znalazły. Jednak serca im się zakrwawiają i tęsknota za ojczyzną ich ogarnia, skoro im się nabożeństwa i kościoły w domu przypominają. Tu tylko jedna uboga sala się znajduje, która biedniej wygląda, niżeli stajenka w Betleem, tak iż każdy, kiedy po ciężkiej tygodniowej pracy do niej wstąpi, zawołać może: „W Babilońskich potokach my siedzieli i łkali, gdyśmy sobie przypomnieli“. Kochani Wiarusi! Myśmy tu już gwałtownie napoczęli kościół budować i zbieramy na to składki, ile ino możemy; ale cóż znaczą nasze

składki naprzeciw kosztom, jakich budowa kościoła potrzebuje? Bracia kochani! Dla miłości naszego i waszego Zbawiciela pomóżcie nam dalej ten kościół budować! Przyslijcie nam jakie dary, chociażby tylko w znaczkach pocztowych! Nasze pobożne modlitwy, które za naszych dobrodziejów do Stwórcy zanosimy, z pewnością dla was opiekę Boską wyproszą.

Dary mogą być przysłane; do ks. Franciszka Düwell, wikarego w Bitterfeld; lub też do Redakcyi tejże gazety w Bochum.

(NB. Ofiary przysyłać wprost do Bitterfeld pod adresem: Wiel. ks. Fr. Düwell, wikary, Bitterfeld (Sachsen).

Ziemie polskie.

* Z Prus Zach., Warmii i Mazur.

Pelplin. Ks. prob. Otton Radtke w Kielnie otrzymał od naczelnego prezesa Prus Zachodnich prezentę na probostwo w Raciążu pod Tucholą.

Puck. Administrator probostwa ks. Władysław Mosieński przeniesiony z Jastarni do W. Lencka w dekanacie pomezjańskim.

Pelplin. Księdzu proboszczowi Franciszkowi Loeperowi z Bytowa, który już 25 lat pracuje w dyasporze (gdzie katolicy mieszkają rozproszeni między innowiercami) a obecnie udział bierze w pielgrzymce do Loreto i do Rzymu, wręczono na ostatniemu posiedzeniu pielgrzymów w Rzymie kielich, z prośbą pamiętania w modlitwie o dawcy, nie chcącym być wymienionym.

Rogoźno. Ks. prob. Emil Neumann w Rogoźnie obchodzić będzie 11-go czerwca 25. rocznicę kapłaństwa.

Chełmno. W sześciu folwarkach naszego powiatu zezwolono 767 robotnikom z Królestwa Polskiego pracować.

Oliwa. W wtorek 21-go b. m. wyszła polska pielgrzymka na Kalwaryę do Wejherowa pod przewodnictwem ks. prob. Kryna. Jest daleko liczniejszą niż niemiecka przed trzema tygodniami.

Na Warmii rugują coraz więcej polski śpiew kościelny. Z parafii biskupieckiej piszą w tym względzie do „Gazety Olsztyńskiej“: Do tego czasu była u nas rano msza św. i po polsku podczas niej śpiewano, także litanie do Najśw. Panny, „Witaj Królowa“ i „Z głębokości wołamy ku Tobie, o Panie“, a w czasie Komunii św. „U drzwi Twoich stoję Panie“. Teraz zaś tylko po niemiecku wszystko. Przed kilku laty i godzinki były śpiewane, teraz zgoła nie, a nawet kazanie jedno po drugim po niemiecku, bo w uroczystość św. Floryana i św. Wojciecha były tylko niemieckie, ale to już nie pierwszy raz. A czy to polski lud ten winien? Toć on prosi i upomina się, a nawet jest mu przyobiecane, że będzie lepiej — a tu coraz gorzej. A jak się doprosić nie można swego i pada się do „Gazety“, aby też ludzie wiedzieli, co i jak gdzie się dzieje, to zaraz na niego, że to burzyciel.“

Oryginalna odezwa. Czytamy w „Germanii“:

„Gdańsk, 16-go maja. Istotnie oryginalna „odezwa“ znajduje się w kilku konserwatywnych i narodowo-liberalnych pismach na wschodzie. Odezwa ta charakterystyczna brzmi dosłownie:

„Jako słaby znak swego uwielbienia dla pierwszego kanclerza rzeszy i na dowód, jak radosny ogłos znalazły słowa jego, wyrzeczono do Zachodnich Prusaków i Poznańczyków w całej ojczyźnie niemieckiej, zamierzyło kilku mężów przy obchodzie bismarckowskim z dnia 1 kwietnia w Królewcu zapłacić swój dla sprawy utrzymania niemieczyny na wschodnich kresach w czyn zamienić i zebrało mały kapitał, aby go pod nazwą „fundacya bismarckowska“ poświęcić na rzecz niemieckiej szkoły prywatnej w Pelplinie. Niemiec bracia w Pelplinie, którzy zaciągali dług 14,000 mr., aby zbudować szkołę niemiecką, na co im długo nie chcieli pozwolić, nie powinni na Boga być przez nas opuszczeni! Każdy, kto pragnie wziąć udział w tej próbie siły niemieckiej ofiarności, znajdzie w ekspedycjach „Königsberger Allgemeinen“ i „Ostpreussischer Ztg.“ sposobność złożenia osobiście lub listownie dobrowolnej ofiary.“

Trafnie dodaje od siebie „Germania“: „Tak opiewa odezwa. Każdy czytając to sądzić będzie, że dotąd w Pelplinie nie ma ani jednej szkoły niemieckiej i że wszystkie tamtejsze szkoły są polskie. Tymczasem od wielu lat wyrugowany został język polski tak z szkół pelplińskich, jak w ogóle z szkół zachodniopruskich!

* Z Wiel. Ks. Poznańskiego.

Inowrocław. W tych dniach toczył się w sądzie inowrocławskim proces, który rzuca jaskrawe światło na stosunki szkolne. Nauczyciel Braun we wsi Dziemionnie (po niemiecku Minutsdorf) pod Złotnikami bił chłopca szkolnego Schmidta za to, że nie mógł pojąć tabliczki mnożenia, a nawet wyrwał mu z głowy garść włosów. Inny chłopiec, nazwiskiem Weigelt, zanieczyscił izbę szkolną, gdyż nauczyciel nie pozwolił mu wyjść na podwórze. Braun bił za owo przewinienie tak mocno Weigelta po głowie, że ciekła mu krew z nosa. Komisarz obwodowy i sołtys nie wydali dobrego świadectwa nauczycielowi, gdyż jest nieznosnym i niepokoi gminę często nieuzasadnionymi skargami. Rodzice skarżą się na niego, że ponieważ często ich dzieci. Oskarżony w tak niewłaściwy sposób się bronił, że go przewodniczący powołał do porządku. Przesłuchano pięcioro dzieci, które świadczyły niekorzystnie o Braunie.

Prokurator stanął w obronie oskarżonego, zwracając uwagę na to, że nauczyciel na wsi doznaje niezwykłych przykrości. Przychodzą ustawicznie skargi o poniewieraniu dzieci przez nauczycieli, które trzeba odrzucać; w tym jednakże razie wytoczył prokurator proces, bo wina jest widoczną, że względu przecie, iż nauczyciele nie są obdarzeni dobrami doczesnymi, wnosi tylko o niską karę i to po 10 marek za dwa wykroczenia. Sąd skazał oskarżonego tylko na 5 mk., gdyż uznał winnym Brauna tylko za pobicie chłopca Schmidta. Pęk wyrwanych temuż włosów leżał na stole sądowym. („Dz. Kuj.“)

Majątek Smieszkowo w pow. czarnkowskim kupił Bank ziemski na subhaście i ma go rozparcelować na włości rentowe.

Podczas burzy, która dnia 20 bm. szalała nad północną częścią powiatu krotoszyńskiego, uderzył piorun w Benicach w wyrobnicę Maryannę Radajewską i zabił ją na

miejsu. Dwie inne kobiety, które podczas burzy stały z nią razem przed bramą mieszkania, uszkodzone zostały tak ciężko, że lekarze wątpią o ich wyzdrowieniu.

Poznań. Wystawa przemysłowa ma zostać otwartą w przyszłą niedzielę 26-go maja. Niemcy pomimo, iż przyrzekli początkowo, że język polski będzie równouprawniony z niemieckim, to teraz przy otwarciu nie chcą pozwolić na polskie przemówienia. Z tej przyczyny radzą słusznie wszystkie gazety poznańskie, by ani jeden Polak nie brał udziału w otwarciu wystawy i w następującym po nim obiedzie. Tak to wszędzie rolę kopciuszka odgrywać musi nasz język.

* Ze Ślązka czyli Starej Polski.

Opole. Przed izbą karną w Opolu stał temi dniami pewien denuncyant. Zaskarżył pewnego urzędnika, że do służby przychodzi zawsze pijany. Ponieważ to było nieprawdą, skazał go sąd na rok więzienia.

Od Gliwic. 18-letniego robotnika J. Harde ze Szywnaldu znaleziono w sobotę nieżywego na polu. Piorun uderzył w niego i zabił go na miejscu; ubiór na nim był popalony i porozrywany na drobne kawałki.

Pszczyna. W zeszłą środę została w Międzyrzeczu żona kłafciarza Maryanna Blacha przez piorun zabita. Jest ona matką pięcioro dzieci.

Łono-Łanie. W czwartek wybuchł pożar w posiadłości chałupnika Babucha. Z powodu braku wody spłonęły wszystkie budynki. B. zdołał uratować tylko bydło, pierzyny i nieco ubrania. Na nieszczęście B. nie był zabezpieczony.

Wieszowa. W czwartek o 3 i pół godz. po południu przyjechał do nas Najprzew. ks. Biskup-Sufragan dr. Gleich, a w piątek o 3 godz. po południu odjechał pociągiem do Gliwic. Bardzośmy się ucieszyli, iżemy jeszcze tego szczęścia doznali i mogli zobaczyć 84-letniego księcia kościoła. Szczególnie zaś bardzo nas to cieszyło, iż do nas przemawiał bardzo rzetelną polską mową.

Wiadomości ze świata.

Berlin. Interpelacyę przeciw reskryptowi szkolnemu eksministra Falka złożył w sejmie pruskim członek centrum Rintelen podpi-

sany przez 31 członków izby w słowach następujących:

„Niżej podpisany zapytuje rząd, czy zamierza znieść reskrypt ministra oświecenia dr. Falka, dotyczący nauki religii katolickiej w szkołach ludowych, z dnia 18 lutego 1876 roku i czy zamierza sprawę udzielenia nauki religii katolickiej w szkołach ludowych inszej uregulować z uwzględnieniem dogmatów Kościoła katolickiego?“

Berlin. Cesarzowa uda się z dziećmi na wyspę Föhr, gdzie dłuższą część lata spędzić zamierza.

Równouprawnienie. „Pielgrzym“ donosi: Ks. proboszcz Piotr Nelke w Łasinie domagał się, żeby mu jako kierownikowi nauki religii powiatowy inspektor podał plan katolickiej nauki religii i zarazem godziny, w których się udziela, żeby kierownictwo mógł oczywiście wykonywać. Tego odmówił mu inspektor szkolny. Zaczęł ks. proboszcz przeszedł wszystkie instancje ale i od p. ministra oświaty otrzymał datowaną 21 lutego 1895 r. odmowną odpowiedź. W niej powiedziano, że nie ma do tego „wystarczającego“ powodu.

Rzym. W ubiegły czwartek mieli pielgrzymi nasi pod wodzą ks. dr. Wincentego Smoczyńskiego szczęście zbliżyć się do Ojca świętego. Na sali książęcej w Watykanie odprawił Leon XIII uroczystą Mszę świętą, specjalnie na intencyę pielgrzymów, poczem udzielił błogosławieństwa apostolskiego. — Prasa rzymska nazywa zachowanie się pielgrzymów naszych „wielce budującym“. „La voce della verita“ opisuje chwilę, gdy pielgrzymi nasi znaleźli się w kościele św. Augustyna przed cudowną statua Matki Boskiej; zapal, z jakim śpiewali pieśni na cześć Madonny, nazywa wprost „grandissimo“. Włochów, którzy byli obecni na tem nabożeństwie, ogarnęło głębokie wzruszenie na widok takiej z zachwytem graniczącej pobożności, porwani namietną prośbą i skargą bezzmierną, brzmiałą w pieśni pielgrzymów polskich, zawtórowali modłom obcych pielgrzymów — i tak w kościele całym rzlegały się głośnie modlitwy do Panny Przeczystej...

Londyn. Starania Ojca św. Leona XIII o przywrócenie jedności między chrześcianami odniosły już skutek. Otóż Arcybiskup angikański z Canterbury ogłosił w kościelnym dzienniku swej dycezyi następujące rozporządzenie:

ście — do uczucia nienawiści i zemsty tylko człowiek jest zdolny... zwierzęta nie znają tak dzikich namietności... biedny bocian nie umie nienawidzić zabójcy.

Podczas mowy Magdaleny baron obserwował ciągle poruszenie Kulawego. Trzepotania skrzydłami stawały się coraz słabsze, tak, iż jego srebrzyste pióra ledwo się poruszały; nogi drżały pod ciężarem ciała. W końcu wytężając swe siły, schował szyję i dziób pod skrzydła, jakby chciał zasnąć, a potem nagle upadł i już się nie ruszył.

W tej samej chwili olśniewająca błyskawica rozzierając chmurę ponad Steinbergiem, oświeciła niebo. Samica wzleciała w powietrze i okrążyła kilka razy wieżę, młode zaś bociany wydawały z głębi gniazda narzekające głosy.

Barona i Magdaleny przeniknął jakby przestrach religijny.

— Już nie żyje! — rzekł Henryk cichym głosem.

— Tak jest, już nie żyje! — powtórzyła stara — a jego śmierć powinna być dla pana powodem do łaski i przebaczenia, jak jego życie było przykładem łagodności, miłości i poświęcenia dla jego rodziny. Panie baronie, mój szlachetny panie, miałbyś się dać wyprzedzić w szlachetności dzikiemu ptakowi? Przebac, panie, przebac twjej biednej siostrze, tej milej Wilhelminie, którą skazałeś na straszny los wraz z jej nieszczęśliwym małżonkiem.

Major podniósł wolno głowę i spoglądał na około siebie.

— Czego wymagasz odemnie? — spytał wreszcie. Co ty mówisz o mojej siostrze? Nie rozumiem cię... gdzie ja jestem?

Tą razą głos jego był spokojny, spojrzenie nie miało w sobie dawnej dzikości.

Henryk Steinberg odzyskał zmysły, a przynajmniej był w stanie rozpoznawania, który zapowiadał koniec choroby umysłu.

„Pomnąc na straszne dawniejsze walki religijne, na towarzyszące im okoliczności, na ciężkie wykroczenia, popełnione przeciwko chrześciańskiej miłości bliźniego, które z walk tych wynikły, oraz na przeszkody, które i dzisiaj jeszcze nie pozwalają, aby świat cały nawrócił się do nauki Zbawiciela.

wobec tego, że tak liczne gminy wyznaniowe w Anglii, Ameryce i innych krajach objawiają życzenie powrotu do jedności wiary, nie możemy już wątpić o tem, że ten stan umysłów wypłynął z woli Zbawiciela.

Dla tego pragnę bardzo, aby w tym roku, tak jak w przeszłym we wszystkich kościołach i kaplicach odnawiano pobożnie w dzień Zielonych Świątek modlitwę o jedność wiary i aby każdy w sercu swem modlił się o urzeczywistnienie tej jedności w tym duchu, w jakim Chrystus jej pragnie.

Paryż, 20 maja. Ks. Ferdynand bułgarski przybył wczoraj incognito do Paryża i złożył wizytę księciu Aumale w Chantilly, gdzie zastał już księżnę Klementynę.

Japonia. Gazety japońskie chwala bardzo swych żołnierzy, którzy są wyznania katolickiego. Oni to głównie swą nieustraszoną walecznością przyczynili się do zdobycia portu Arthura. Pochodzą oni głównie z Kinsin.

Z różnych stron.

Bochum Od piątku wieczorem do poniedziałku z rana sposobność do spowiedzi św. W niedzielę o godz. 3 po połud. nabożeństwo z kazaniem w klasztorze.

Altenbochum. Dwuletnie dziecko palacza Ludwika Kukowicza utopiło się wpadłszy w kałużę.

Gelsenkirchen. Złodzieje włamali się do mieszkania zajmowanego przez urząd katastru. Zabrali oni prócz przeszło 1000 marek pieczęć urzędową i kilka drobnych przedmiotów.

Muelhausen. Pewien robotnik niewstał podczas okrzyku na cześć cesarza, z jakiego powodu wytoczono mu proces. Sąd jednak uznał go niewinnym, bo nieoddanie czci nie jest jeszcze „obrazą“.

Baczność.

W niedzielę 26 maja odbędzie się o godz. 3½ po poł. w Kolonii a nie w Mülheim n. R.

W Monasterze w kościele poddominikańskim (Salzstr.) odprawi się nabożeństwo polskie z kazaniem w pierwszej i drugie święto Zielonych Świątek o g. 8 z rana.

Lecz ten szczęśliwy objaw napełnił Magdaleny przestrachem.

— Ach, mój B że! on sobie niczego nie przypomina! — zawołała biedna kobieta z rozpaczą.

Opowiedziała krótko, co wiedziała, lub czego się tylko domyślała, aby przyjść w pomoc jego pamięci.

Henryk okazywał tylko zdziwienie i powątpiewanie.

— Ty chyba marzysz, Magdaleno — rzekł, zmuszając się do uśmiechu, ja nigdy nie wiedziałem, gdzie się znajduje ów Fluchtweg; mój dziad zabrał tę tajemnicę z sobą do grobu... Lecz dla czego znajduję się tutaj? Głowa mi ciąży... zdaje mi się, jakobyem się przebudził z dokuczliwego snu... gdzież jest moja siostra?

— Pańska siostra? — zawołała Magdalena płacząc — nie powiedziałam już panu? Pan ją zamknął w owym tajemniczym podziemiu, skazałeś ją na śmierć głodową.

Henryk spojrział na nią osłupiały, potem trąc czoło, zawołał rozzierającym serce głosem:

— Więc to prawda... byłem szalony... straciłem rozum! O mój Boże! mój Boże! i to jeszcze nieszczęście musiało spaść na ostatniego potomka Steinbergów!

Upadł na kolana i zakrył twarz rękoma.

— Lecz gdzie ten Fluchtweg? — spytała Magdalena — panie, przypomnij sobie... ten Fluchtweg, do któregoś wczorajszej nocy zamknął nieszczęśliwą Wilhelminę — gdzie on?

— Ja o niczem nie wiem... ach, któż mnie uspokoi? Jeśli ty jesteś przy zmysłach, jeśli ty mówisz prawdę — to szukaj, ja niczego sobie nie przypominam... O moja biedna Wilhelmino!

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Gniazdo Bocianie.

Z francuzkiego przełożył

Wl. A.

(Ciąg dalszy.)

Baron słuchał Magdaleny z rozróżwieniem i ze spuszczoną głową na piersiach.

Uwagę jego zwróciły znów bociany.

— Patrz — rzekł przytłumionym głosem, wskazując palcem na Kulawego — on mnie poznał. on wie, iż to ja jestem jego mordercą, ja, który powinienem być jego obrońcą. — Wiesz, jak utkwil we mnie swe oczy? z piekielnym płomieniem?... Żałuję mego okrucieństwa; żałuję, że go rozdzielił z jego samica, jego młodymi i jego gniazdem, tak ślicznie mchem wystanem; z tą starą wieżą, na której się ulgał, gdzie odbierał pieszczoty mego dziadka! Czy umie nierozumne zwierzę również nienawidzić i przeklinać?

Magdalena ponownie pochyliła się przez parapet obok barona. Kulawy stał na krańcu gniazda i przeszywał Henryka owym przenikłym, ale zarazem smutnym wzrokiem, którego siły już Franciszek doznał.

Stara guwernantka mimo swych rozsądnych uwag, jakie o ich wpływie wypowiedziała co dopiero, nie mogła się oprzeć dawnemu przekonaniu. Czuła, że drży po gasnącym wzrokiem tego ptaka. Nie miała siły odpowiedzieć baronowi... stała milcząca obok niego.

Nagle Kulawy wyszedł z swego odrętwienia. Może przypomniał sobie, iż już dwa razy niósł człowiek pomoc jego cierpieniom, a może siedł tylko za instynktem — dość, że podniósł głowę ku baronowi Steinberg, wyciągnął potem swą długą szyję i zaczął słabo poruszać skrzydłami. Wszystkie te ruchy były oznaką słabości, była to smutna skarga, a zarazem przymilenie się i smutne pożegnanie.

— Panie! — szepnęła Magdalena uroczy-

Misya polska w Schalke dla Polaków w Schalke i Braubauerschaft.

24 maja wieczorem o godz. 7 otwarcie Misji.
25 rano kazanie o godz. 10, wieczorne o 7.
26 rano kazanie o godz. 11, wieczorne o 7.
27, 28, 29, 30 i 31 rano kazania o g. 10, wieczorne o godz. 7.
31 wieczorem o 7 zakończenie Misji.
Spowiedzi dopiero od 27-go maja słuchane będzie.

Nabożeństwo polskie.

Spowiedź wielkanocna.

Od 24 do 31 maja **Misya polska w Schalke** dla Polaków w Schalke i Braubauerschaft.
24 po poł., 25 i 26 rano w **Sodingen** spowiedź;
26 po poł. nabożeństwo.
25-go po poł. i 26 rano spowiedź w **Camen**. 26 po poł. nabożeństwo.
24-go po poł., 25, 26 i 27 rano spowiedź w **Bochum**; 26-go po poł. nabożeństwo.

Tow. św. Bronisławy w Wiemelhausen

oznajmia wszystkim Rodakom w Wiemelhausen i okolicy, iż w przyszłą niedzielę, to jest dnia 26 maja urządza towarzystwo nasze

uroczystość poświęcenia chorągwi

na którą zapraszamy wszystkie tow. polsko-katolickie. Towarzystwa, które poodbierały listowne zaproszenia, prosimy uprzejmie, ażeby nam nie odmawiały, oraz prosimy, ażeby tow., które dla braku adresów nie otrzymały za-

proszania, aby raczyły nas także swą obecnością zaszczyścić. Tow., które zechcą łaskawie nas odwiedzić, uprasza się, aby raczyły przybyć na stacyą Bochum, na dworzec marszowski, albo reński, gdzie członkowie naszego tow. będą oczekiwać na Towarzystwa w czapkach i oznakach. Towarzystwa prosimy przybyć z chorągwiami.

Program jest następujący:

O godz. 8-ciej Towarzystwa zbiorą się na sali zwykłych posiedzeń Tow. św. Bronisławy, to jest u pana Schmidta zaraz przy kościele, skąd nastąpi o wpół do 4 wymarsz do kościoła, gdzie nastąpi poświęcenie chorągwi. Po nabożeństwie będzie pochód przy odgłosie polskiej muzyki na salę zabaw, to jest u p. Hahnefelda, gdzie będzie koncert, mowy i deklamacje przeplatane śpiewami, zaś o godz. wpół do 8-mej będzie odegrany teatr amatorski, pod tyt. „Wieniec grochowy“. Wstępnego od członków pobierać będziemy 30 fen., od nieczłonków przed czasem 50 fen., przy kasie 75 fen. Członkowie, którzy by chcieli z mową lub deklamacją wystąpić, raczą się zgłosić do przewodniczącego. O liczny udział uprasza

Zarząd Tow. św. Bronisławy.

Walenty Piotrowski, Tomasz Wojciński,
przewodniczący. sekretarz.

Tow. św. Jana Nepomucena w Barop

podaje swym członkom do wiadomości, iż w niedzielę 2 czerwca w pierwsze święto Zielonych Świątek odbędzie się walne zebranie z powodu ważnych spraw jakie są do załatwienia. Porządek dzienny: 1. Pieśń wstępna. 2. Odczyt Ewangelii św. 3. Wpłata miesięczna. 4. Wpis nowych członków. 5. Obór nowego prezesa, albo też potwierdzenie zastępcy prezesa na prezesa. 6. Mowa o pielgrzymce na odpust do Werl, i jeszcze inne sprawy

będą na posiedzeniu członkom przedstawione, przeto uprasza się członków i nieczłonków, aby jak najliczniej się zgromadzili

Zarząd.

Towarzystwo śpiewu „Halka“ w Bochum

bierze w przyszłą niedzielę po polskiem nabożeństwie udział w uroczystości poświęcenia chorągwi Towarzystwa św. Bronisławy w Wiemelhausen. Ponieważ towarzystwo nasze występować będzie ze śpiewem, przeto uprasza się, aby członkowie licznie zebrać się zechcieli.

Zarząd.

Tow. polsko-katol. „Jedność“ w Schiffbek pod Hamburgiem

zaprasza Towarzystwa św. Stanisława Biskupa i świętego Józefa z Wilhelmsburga oraz Towarzystwa Rękodzielników i „Kłosa“ z Hamburga i Towarzystwo św. Józefa z Geestkachtu, taksamo i Rodaków ze Schulau i wspólne posiedzenie w pierwsze święto Zielonych Świątek w lokalu p. Schulza w Schiffbek, Hamburgska ulica Vereinshaus. Porządek dzienny: Chcemy mieć wspólną zabawę i urządzić chcemy gdzie i w jaki sposób odbyć się ma a prócz tego omawiane być mają inne sprawy. Zapraszamy nie tylko zarząd, ale także członków. Gościom wstęp dozwolony ale tylko jeżeli zostaną przez członków wprowadzeni. M. Ulatowski, sekretarz.

Tow. św. Jana Ewangelisty w Hüllen

podaje swym członkom do wiadomości, iż w niedzielę 26 maja o godzinie wpół do 2 po poł. odbędzie się zwyczajne zebranie, a o wpół do 4 wymarsz na uroczystość rocznicy do Röhlinghausen i Ueckendorf. O liczny udział prosi

Zarząd.

Najtańszą
konfekcyę dla
kobiet
i materye
na suknie
kupuje się

Wattenscheid.

Bracia Alsberg

W niedzielę dnia
19 maja podzięko-
wałem za mój urząd
prezesa, który spra-
wowałem przez 7
lat w Towarzystwie
św. Kazimierza w
Lütgendortmund.
Życzę towarzystwu
zgody i dogrego ro-
zwoju. Towarzy-
stwo św. Kazimie-
rza po trzykroć:
niech żyje!

Julian Pastusiak

August Fister, mistrz szewski.

wykonuje wszelkie reparacye obu-
wia prędko i trwało, robię też
nowe obuwie podług miary, a
osobliwie buty kropowe mody kra-
kowskiej. Proszę Rodaków o łas-
kawe poparcie.
Bikern, naprzeciw katol. kościoła.

Malowniczy opis Polski

zawiera oprócz **zajmującego
opisu kraju naszego i mie-
szkańców jego, bardzo bo-
gatą część ilustracyjną,**
a mianowicie: Widoki ojczystych
gór, dolin i malowniczych miejsc-
owości. Świątynie Pańskie i wspa-
niałe gmachy. Zamki i rezydencje
królewskie. Grobowce sławnych
wodzów. Kopalnie soli i oleju skal-
nego. Obchody weselne i uroczy-
stości ludowe. Szlachtę i wojsko
polskie. Herby miast i województw.
Mapki polskie. Ubiory ludu w Pol-
sce, Litwie i Rusi. Wille i zakłady
w zdrojowiskach leczniczych. Wi-
doki stolic i główniejszych miast
Polski.

Przygody

z życia pijaków w

oraz inne ciekawe i pożyteczne
rzeczy, wykazujące zgubność pi-
jaństwa. Cena 30 fen., z przesyłką
33 fen., poleca „Wiarus Polski“,
Bochum.

Królowa

Korony Polskiej.

Żywot Najśw. Maryi Panny, Matki
Chrystusa Pana. Z dwoma ryci-
nami. Cena 20 fen., z przesyłką
25 fenigów. Adres: „Wiarus Pol-
ski“ Bochum.

Wesoły Śpiewak,

zawierający najulubieńsze pieśni
narodowe. arye, dumki, mazury,
kujawiaki, krakowiaki, pieśni mi-
łosne, towarzyskie itd. Cena 30 f.,
z przesyłką 35 fen.

0 Konstytucji 3 Maja

Cena 40 fen., z przesyłką 45 fen.

Handel towarów tłuszczowych

Em. Groeger'a

w Herten, obok restauracji Lechtenböhmer'a
poleca po **cenach jak najtańszych:**

Słoninę westfalską wędzoną, kiełbasę (zwaną Mett
wurst u. Plockwurst), serwatkę, krajanki okrągłe (Rund-
schnitt) i szynkę zawijaną (Rollschinken), jakoteż mięso
wędzone, dalej sery szwajcarskie, holenderskie, edamskie,
grudaerskie, kempneńskie, limburgskie i moguńskie. Jaja i
odciennie świeże masło gospodarskie, jako też sardynki,
saradele, śledzie zawijane (Rollmöpse) i wina dla
chorych itd.

Podczas Misji polskiej w Schalke

sprzedawać będę we wj.ździe domu p. Karola Röper'a
przy ulicy **Kaiserstrasse nr. 32-34**

książki do nabożeństwa, obrazy, szkaplerze,
rózańce, medaliki itd.

Polecam też krzyże od 10 fen. do 10 mr. za sztukę.
oraz **Wykład lekcji i ewangelij ks. Goffine'go**
polecany przez Wiel. O. Wilhelma.

Ceny są stałe ale umiarkowane. Spodziewam się,
iż Rodacy nie odmówią mi poparcia. Z kościoła trzeba
iść kilka kroków na lewo. Z szacunkiem

Wojczyński z Gelsenkirchen.

„Wie
kann die
Welt wissen,
dass Jemand
etwas Gutes
zu verkaufen
hat, wenn er
den Besitz
desselben nicht
anzeigt.“
„Vanderbilt“.

Gebrüder Esser Aachen 132.

Rheinisch Tuch-
Director Versand
Fabrikpreisen.
Cheviot,
Buckskin,
Durehaus
Bezugsquelle.
solide Fabrikate.
Muster-Auswahl
gegen franco ohne Kaufverpflichtung.
Prima Empfehlungen.

Aachen.

an Private zu
Kammgarn,
Tuch,
Paletôt.
reelle billige
Nur bewährte,
Reichhaltige
sofort franco

Jutro w niedzielę

dnia 26 maja

zostają nasze składy dla ku-
pujących

aż do wieczoru otwarte.

Bracia Alsberg
Wattenscheid.

Najwięcej rozpowszechniona i najzdol-
niejsza firma towarów łokciowych
i konfekcyjnych.

Księdza Goffiniego.

Wykład lekcji i ewangelij

na wszystkie niedziele i święta wraz z wynikającą ztąd nauką wiary
i obyczajów i gruntownym wyjaśnieniem roku kościelnego.

Wielka księga o 976 stronach, z wielu pięknymi obrazkami, w moonej
oprawie, polecamy po 5 marek, z przesyłką 5 mr. 50 fen.

Adres: „Wiarus Polski“, Bochum, Maltheserstr. 17a.

Żaden środek tajemniczy! Części składowe są do każdej flaszki z sposobem użycia i na tym prospekcie dodane!

Uzdrowiający miód ziółkowy

C. Lück w Kołobrzegu (Colberg).

Ażeby osiągnąć skład na mój uzdrawiający miód ziółkowy, należy się zgłosić pod adresem: **C. Lück w Kołobrzegu (Colberg).**

Składy, w których prawdziwy uzdrawiający miód ziółkowy jest do nabycia:

Można ządać we wszystkich aptekach, gdzie w każdym razie jest do nabycia.

w **Altena** w Westfalii w aptece.
w **Annen** u aptekarza Weber.
w **Aplerbeck** w aptece.
w **Barop** u aptekarza Schmeddinga.
w **Betzdorf** u aptekarza Gieseler.
w **Biedenkopf** a. Lahn u aptekarza Mügge.
w **Bielefeld-Gadderbaum** u aptekarza Legemann.
w **Bocholt** u aptekarza Reygers.
w **Bochum** u aptekarza Hornung „Engel Apotheke“.
w **Alte Apotheke** i w aptece „Zum Reichsadler“.
w **Borghorst** u aptekarza Werres.
w **Borgenstreich** u aptekarza Dr. Dombois.
w **Borken** u aptek. Brinkmann, Hirsch-Apotheke.
w **Bulmke** u aptekarza v. Marlitz.
w **Bückeburg** w aptece „Hirsch-Apotheke“.
w **Cassel** w aptece „Einhorn-Apotheke“.
w **Caub** w aptece Flick.
w **Dielingen** u aptekarza Homann.
w **Dortmund** u apt. Schröder, „Einhorn-Apotheke“.
w **Else** u aptekarza Küppers.
w **Eppstein** (w Taunusie) u aptekarza Sartorius.
w **Eltville** u aptekarza Simon.
w **Ferndorf** u aptekarza Irle.
w **Freudenberg** p. Siegen u aptekarza Siebel.

w **Fulda** u aptekarza Kastrop, „Engel-Apotheke“.
w **Gelsenkirchen** u aptekarza Keller.
w **Gladbeck** (w Westfalii) w aptece.
w **Hagen** (w Westfalii) w aptece „Schwan-Apotheke“ i „Engel-Apotheke“, Mittelstr. 15.
w **Hamn** (w Westfalii) u aptekarza J. Neumann, „Einhorn-Apotheke“ u apt. Cobet, „Adler-Apotheke“ u apt. Vosswinkel, „Hirsch-Apotheke“.
w **Hanau** u aptekarza Meyer.
w **Harpen** u aptekarza Busse.
w **Hemmerde** w aptece Papego.
w **Herford** u aptekarza Aschoff.
w **Hohenlimburg** w aptece.
w **Homburg** v. d. Höhe w „Engel-Apotheke“.
w **Ibbenbüren** w aptece „Zum rothen Kreuz“.
w **Hüsten** u aptekarza Josten, „Hirsch-Apotheke“.
w **Kirchen** u aptekarza Gieseler.
w **Langendreer** u aptekarza Luckenburg.
w **Lüdinghausen** u aptekarza Reiss.
w **Lünen** u aptekarza Thiemann.
w **Marburg** we wszystkich aptekach. Skład główny w „Einhorn-Apotheke“.
w **Minden** u apt. Sander, aptece Faber'a.
w **Monasterze** (Münster) w „Löwen-Apotheke“.
w **Naumburg** p. Kassel, u aptekarza Heine.

w **Obernkirchen** p. Kassel u apt. Braci Pape.
w **Oestrich n. R.** w „Adler-Apotheke“.
w **Olpe** u aptekarza Dr. Cosack.
w **Osterfeld** u aptekarza Lentze.
w **Paderbornie** u apt. Dr. Overhage, „Hirsch-Apotheke“ i u apt. Wüsthoff, „Adler-Apoth.“
w **Rehda** u aptekarza Uhles.
w **Rotenburg** nad Fuldą w „Hof-Apotheke“.
w **Schwelm** u aptekarza Eichhorn.
w **Schwerte** u aptekarza Wigglinghaus.
w **St. Goar** u aptekarza Meyer.
w **St. Goarshausen** u aptekarza Hoffmann.
w **Unna-Königsborn** u aptekarza Dahl.
w **Weidenau** (Siege) u aptekarza Roloffs, „Adler-Apotheke“.
w **Werdohl** w aptece.
w **Wetter n. R.** u aptekarza List.
w **Westercappeln** w aptece Neermanna.
w **Weitmar** u aptekarza Schulte-Heweling.
w **Wiedensahl** u aptekarza Meissner.
w **Wiesbaden** u aptekarza Dr. Kurz, „Löwen-Apotheke“ Langgasse 31.
w **Witten** u aptekarza Rump, „Füncke'sche Adler-Apotheke“.

Rp. Mell. german. opt. 15 Ko., Succ. sorbor. recent. 3 Ko., Aq. destillat. 4 Ko., ebullia. despuma leg. art. colatura adde, Vin. generos. alb. 4 Ko., digest. cum Rad. gentian. conc. 250 gr. Rad. irid. florent. conc. 250 gr., Rad. carlinae conc. 750 gr., Hb. mercurial. conc. 360 gr., Hb. anchus. conc. 180 gr., Hb. pulmon arbor. conc. 180 gr.

Celem zbadania wysłałem ten miód ziółkowy już r. 1866 do ministerium spraw duchownych, naukowych i medycynalnych, które uznawszy go za sok służący zdrowiu, pozwoliło na jego sprzedawanie. Tak samo uznali go znakomici lekarze jako najwyborniejszy i zdrowiu służący środek.

Przepis, jak wyrabiać go, dostał mi się przed „40 laty“ w spadkobierstwie, a uzdrawiający miód z ziółek używany już było od blisko 350 lat w tysiącnych chorobach z najlepszym skutkiem, a więc nie należy go porównywać ze środkami w nowszym czasie codziennie zachwalanymi, którym Publiczność najczęściej bywa oszukiwana. — Najlepszy dowód, że miód ten ziółkowy jest wyborym środkiem dla osiągnięcia dłuższego życia przy ciągłym zdrowiu, mogę to własnym doświadczeniem stwierdzić. Od mego 20 roku życia cierpiałem już na różne choroby piersiowe, co było początkiem suchoty, wskutek czego zostałem na zasadzie świadectwa urzędowego (wystawionego w Treptów n. R. 23-go czerwca roku 1884 przez fizyka miejskiego Dr. Schultze) od wojska uwolniony. Przez używanie mego miodu ziółkowego i herbaty z ziółek wyleczyłem się dzięki Bogu tak, że czuję się w tym 76 roku życia jeszcze zdrowym. Na zasadzie tego mogę każdemu zwłaszcza cierpiącemu na choroby piersiowe i płuc, używanie miodu ziółkowego i herbaty z ziółek z zupełnym zaufaniem polecić.

Używanie miodu ziółkowego.

Każdy dzień rano trzeba na czczo dobrą łyżkę stołową zażyć i 1 do 2 godzin potem nie jeść ani nie pić, aby czas do strawienia lekarstwa i do rozdzielenia się we krwi użyć, tudzież do rozejścia się po wszystkich częściach ciała, aby takowe wycisnąć. Trzeba przez dłuższy czas używać, jeżeli zatwardzenie i choroba jest zastarzała, gdyż byłoby to niecierpliwością, nie chcę powiedzieć nierozsądkiem, chcieć uwolnić się w krótkim czasie od wewnętrznych chorób, które parę lat potrzebowały nim do tego stopnia doszły. Wyzdrowiawszy, jest jednak dobrze, gdy się lekarstwa tego od czasu do czasu używa, aby zdrowie wzmocnić i zapobiedz powróceniu choroby.

Skutki miodu ziółkowego.

Jako sławny uznany a zwłaszcza słabowitym, chorującym, cierpiącym polecenia godny miód ziółkowy wzmacnia żołądek, rozwalnia zatwardzenie wątroby i śledziony, jest środkiem pomocniczym przeciwko suchotom, ponieważ goi, co u płuc jest zepsutego, a resztę zdrowych części chociażby i najmniejszej w zdrowym utrzymuje stanie. Wzmacnia nerwy, rozwalnia z czasem zatwardzenia, gruczoły itd. wywiera silny wpływ na nerki, czyści kanały moczowe, utrzymuje regularny stolec, nie pozostawia żadnych złych soków w ciele, tylko wypędza wszystko od siebie. On wzbudza apetyt do jedzenia i wywołuje spokojny sen, jednym słowem, można wierzyć, że kto miodu ziółkowego używa nie potrzebuje innego środka, dopóki mu Pan Bóg żyć pozwoli raczy.

Cena 1/4 flaszki 1 markę, 1/2 flaszki 1,75 mrk., 1/1 flaszki 3,50 mrk.

Prócz tego poleca się usilnie wszystkim chorowitym na piersi, płuca oraz cierpiącym na kaszel moją znakomitą uznaną

HERBATĘ ZIELNĄ,

która, używając ją obok miodu ziółkowego, bardzo się przyczynia do rychłego i całkowitego wyzdrowienia.

Rp. Hb. veronic. Hb. pulmon arb. Stipit. dulcamar. Lichen. caraghen. Flor. tiliae. aa 20 grm. Concis. fiat species.

Nabyć można tej herbaty w **wyżej wspomnianych aptekach po 50 fen. za paczkę.**

Poniższy odpis z oryginału, który u mnie zobaczyć można, dowodzi że miód ziółkowy już przed 350 laty był w użyciu i przez wszystkich używany i wielkie znalazł uznanie. — Opowiadanie podpisanego, który środek ten przekazał potomności do użytku. Przechodząc z wielkim wojskiem, które cesarz Karól V. z polecenia swego stryja oddał pod moje dowództwo przez Tunis. stanąłem kwaterą u gospodarza, zdającego mi się być bardzo starym. Liczył on 130 lat jak się od ludzi i z metryki jego przekonałem, a zdrowy był i wesoły, jak gdyby liczył dopiero lat 30. Na moje zapytanie, w jaki sposób żyje, iż tak późnego doczekał się wieku odrzekł, iż zawdzięcza to miodowi ziółkowemu, chociaż przykre pędził nieraz życie i do 55 roku żył dosyć wesoło. Tak samo moi czterej koledzy, którzy także wesoło żyli, od 50 roku życia gdy zaczęli używać miodu ziółkowego, zupełnie są zdrowi. O skuteczności przekonałem się i na dużo innych osobach, dla tego o skuteczności jestem zupełnie pewny. Za moją radą odzyskał zdrowie książę na Edenbrucku, chorując już lat 15. Kurfirsz bawarski, któremu lekarze powiadali bliską śmierć, ruszona paraliżem od od 5 już lat margrabina brandenburska, księżna insbrucka i tak dużo innych osób wyzdrowiało, że wprawia to wszystkich w podziw. Dla tego radzę wszystkim, którzy już długo chorują, aby miodu ziółkowego używali a z pewnością odzyskają zdrowie. Dotychczas trzymałem środek ten w tajemnicy, gdyż sprawiało mi to radość, gdy się ludzie do mnie zwracali z prośbą o pomoc; teraz jednak licząc lat 70 syt jestem sławy i wyjawiam moją tajemnicę. — Podp. Jenerał von F.

Przy zakupie uprasza się dokładnie na to zważać, ażeby tak na etykietce, jak i kapsułce znajdował się wyżej stojący znak obronny, jak i firma: **C. Lück, Kołobrzeg (Colberg).** Wszelkie inne fabrykaty, które są inaczej wyposażone, są nieprawdziwe i fałszowane. — Flaszek napowrót nie odbieramy.

Świadectwa i pisma dziękczynne.

Żona moja cierpiała już od dłuższego czasu na zaflegnienie rurki oddechowej, zawrót i chorobę żołądka. Po użyciu dużo różnych lekarstw, zaczęła używać w końcu pańskiego miodu ziółkowego, od którego zdrowie odzyskała, przeto składam szanownemu Panu me serdeczne podziękowanie.

Gleina p. Fryburg n. Unstrut, 14-go marca r. 1891.
Hermann Viol.

Skutek pańskiego miodu ziółkowego był większy, niż się spodziewałem, o czem donosząc, składam serdeczne podziękowanie.

Bettenburg (Luksemburg), 26 marca 1894.

August Theisen, zwrotniczy.

Od czasu jak przeciw mej chorobie piersi i płuc pański miodek używam, czuję się zupełnie zdrowym, przeto składam Panu serdeczne podziękowanie.

Schwiesel p. Neunkruck w Meklemburgii.

20 marca 1894.

Lüssowa.

Pański miodek ziółkowy oddaje ludziom w miejscu wielkie usługi, przeto proszę mi jak najprędzej znów przysłać.

(Następuje zamówienie.)

Illerich pow. Cochem, 20 marca 1894.

Jan Paul.

Pański uzdrawiający miód ziółkowy okazuje się przy chorobach piersiowych bardzo skutecznym.

Opalenica, obw. poznański, 17 sierpnia 1893.

Kolliski, poz. nauczyciel.

Przed krótkim czasem przez Pańską aptekę przesłany mi uzdrawiający miód ziółkowy, polecony przez innych uleczonych, skutkował już znakomicie przy moim kaszlu i cierpieniach piersiowych.

Kaciorza Góra nr. 86/3, 22 Lipca 1893.

Józefa Palloch.

Pański uzdrawiający miód ziółkowy, sprawił mi przy moich cierpieniach na piersi wielką ulgę.

R. Grandel.

Birkhof, Oberamt Aalen, 7 sierpnia 1892.

Pański znakomity uzdrawiający miód ziółkowy okazał się już dawniej przy moim żołądku bardzo skutecznym i proszę dla tego (następuje zamówienie).

Völklingen przy Saarbrücken 13 lipca 1892.

Gustaw Klocke.

Za Pański łaskawie mi przesłany uzdrawiający miód ziółkowy dziękuję Panu serdecznie. Takowy pomógł mi bardzo przy cierpieniach piersiowych, płucowych i kaszlu i tylko przezeń wyzdrowiałem. (Następuje zamówienie.)

Batenbrok p. Botrop w Westfalii, 25 kwietnia 1893.

Sylwester Wiatrowski, górnik.

Pański powszechnie znany uzdrawiający miód ziółkowy i herbata ziółkowa przy cierpieniach gardła, piersi i płuc służy mi bardzo dobrze.

Chryst. Nass.

Szafarnia p. Strasburgu w Pr.-Zach., 28 lutego 1893.

Pańska herbata z ziółek przy kaszlu bardzo mi pomogła.

Fryderyk Szuster.

Górny Szlem w Saksonii, 28 stycznia 1892.